

Markaryd

Gårdagens månadsmarknad

Väl den besök och därvid spelade väl den ruggiga och kalla väderleken en viss roll. På smågrismarknaden gick affärerna trögt men en del affärer kom ändå till stånd. Priserna höll sig mest mellan 35 och 40 kr. och i några enstaka fall upp till 50 kr.

Nötkreatur och hästar såldes rikligt och en del nötkreatur förslades. Priserna här uppgingo till ca 300 kr. I ett fall fick man ändå upp till 625 kr. Några hufstaffärer ha oss veterligt inte gjorts.

De vanliga danserna voro uppsatta och affärerna här syntes vara normala. Särskilt frukt såldes i riklig mängd och omsättningen får beaktas som god.

Ungdomens orienteringsupplädd.

MIF anordnar på söndag en orienteringstävling, som är avsedd för ungdomar i åldern 14—16 år. Tävligen är ungefär samma som tidigare rikso-orienteringarna. Banan, som mäter 5 km, med 8 kontrollrätt, är utslädd. Starten äger rum kl. 11 fm. i Markaryds folkskola. De, som fullföljer tävlingen, kunna få ungdomens orienteringsmärken i silver och stjärnmärket.

Stämman i Markaryd.

Markaryds m. fl. socknars ömsesidiga kreatursbolag höll i går årsmöte under ordförandeskap av landstingsman Algot Lennin, Ekult. Till styrelseledamöter för åren 1947—49 omvaldes landbr. na Viktor Johansson, Ornafall, Arvid Svensson, Sanna, Viktor Krona, Harpholma, med landbrukarna Alarik Johansson, V. Hagult, och Karl Johansson, N. Hagult, som suppl. Revisorer blevo sågverksägare Georg Olsson, Rästorp och landbrukaren Erik Brantfelt, Misterhult, suppl. trävaruhandl. Sven Svensson, Misterhult, köpmann Peter Håkansson, Tormansbygd. Arvodet till sekreteraren bestämdes till 600 kr. Föräkringsstigare, som inte inbetalat sin avgift före årets slut, avföres ur medlemsförteckningen. Högsta försäkringsvärdet bestämdes till häst 800 kr., nötkreatur 350 kr., gödsvin 100 kr., och modersugga 150 kr.

Resetur för Axel Petersson:

Nov. 10 Bergshult (Johansson Svensson), kl. 14. Nov. 11 Klausön (Sander Johansson) kl. 16. Nov. 12 Buskhult (Gustav Olofsson) kl. 16.

Laholms Rödakorsklär.

Träning i morgon, söndag, med samling kl. 9 vid Samralskolan i orientering från stationspunkt. Lennedens leder. Cykel och kompass medtagas. Alla måste närvara, tävlingen i Falkenberg den 17.

i DAG

ha vi nöjet presentera vår vänskapstest i ord och bild (se sidan 91) Vi hoppas, att laholarerna och hökarna i övrigt med intresse ska ta del av artikeln om vår danska vänskapstest. Stege förefaller vara en underbar stad och Möen en underbar idyll, varför Laholm ifråga om vänskapstest inte kunde ha gjort ett bättre val. Och så får vi säga, att vi äro mycket nyfikna på Stege. Och Stegeborna troligen också på oss. Om inte för så till sommaren, få vi hoppas, att den personliga kontakten mellan Möenfolk och sydholländningarna är uppnådd. Men det blir en sak, som resp. Nordenavdelningar få ordna om...

Dagens nummer av Laholms Tidning har föresten svällt ut till 12-sidigt. Och det är en åtgärd, som vi förmodat att våra läsare inte har någonting emot. Den lokala textandehöjningen har motiverat åtgärden. Vårt stora intresse för bygden och dess problem förnekar sig aldrig. Det är en sak, att tänka på, när det går mot prenumerationsstider igen. Bygdens egen tidning kan ingen undvika. Den är att likna vid en spegel. Den åter speglar allt vad som rör sig i staden och bygden...

— Så gammal, som jag är, så leder jag mig bra, sade 81-åriga f. d. Jantbrukaren Jakob Svensson, Gunnalt, då vi häromdagens sammanträdde med honom utanför hans stuga, där han tog sig en promenad. Och han tillade: — Jag lagar min mat själv och det går bra.

Han tillhör kärnkärnfolket, av vilket det finns en god del i himnrydstrakten och för övrigt lite granne här och var i våra nejder.

Han talar om, att han är född i Angabäck, Markaryds socken. Sedan han konfirmerats, blev det för honom som för de flesta på den tiden, att ge sig ut och försöka förtjåna sitt uppehälle. Jakob var 6 år, då fadern dog. Han var intresserad av skomakeri och det låg därför i sakens natur, att han blev skomakare. I Markaryd jobbade han i yrket i 7 1/2 år i strick och tjänade en krona om dagen. Sedan gifte han sig i Skjarsyd och brukade här en gård tillsammans med svärfadern i tre år. Därefter förvärfvade han själv en gård i Gunnalt, vilken han med ålderns rätt för en del är sedan överlätt på sönerna.

I sextio år har Jakob Svensson bott i Gunnalt. Sedan hans maka avled 1934 har han klarat sig själv. Han äger en god hälsa och ett glatt humör. Strax intill bor sonen David och sonstrun Ingeborg, vilka gärna räcka den gamle ett handtag, om så behövs.

Jakob Svensson är en prydad för

sin bygd. En rakryggad man av den gamla stammen. Den lilla byn Gunnalt, som endast räknar två större gårdar, har för övrigt fyra aldringar av det slaget. De äro resp. 81 (det finns två 81-åringar!), 89 och 95 år gamla. Om man sammanräknar ålderna blir de tillsammans 344 år. Inte så sammanlagda levnadsår på bara fyra personer!

En bygd blir fattig, när den mistat någonting av värde. Särskilt en skola indragning och försäljning stämmer till vemodigt eftertanke. Ty det är ju så, att sedan gammalt skolan för en by betraktas som centrum för kulturen. Det är en gammal inrotad föreställning, som inte kan övervinas och som man gärna önskar, att folket ute i bygderna ska ha kvar. Skolan är och bör tillsammans med kyrkolyvet och hemmen vara något av det centrala i samhällslivet, något som alldeles speciellt omhuldas. I skolan ha barnen undervisats, här har kanske far och mor inhämtat sina första lärospän på livets ofta törnbeströdda stig, här har hållits stämningar, här ha många föreningsplanter skattas fram och mycket annat... Undra på, att skolorna fått sig en mycket stor uppgift, tilldelad och varit något av det mest centrala i samhällslivet...

Och ändå. Mot företeelserna i samhällslivet i dag kämpar även tyvärr skolorna i många fall förgäves sin kamp. De komma på indragningssat, skall säljas. Ett trist öde och i mångt och mycket kanske ett utslag av flykten från landsbygden.

Nu senast se vi — icke utan bekymning — att fyra skolhusbyggnader i Markaryds socken tjänat ut och skall få nya uppgifter, sedan de vill sålts. Det är skolorna i Göshult, Ekult, Ekult och Västra Hagult, som nu definitivt tjänat ut. Det är 10 år sedan Göshults skola indrogs. Sedan följde de övriga i tur och ordning. Småskolor ha de varit allesammans. Skolhusbyggnaden i Ekult uppfördes så sent som 1928.

Skolskjutsarna få i många fall ersätta skolorna. Man kan mycket väl förstå, att det sjunkande barnantalet gör det för dyrbart att hålla lärarkrafter och underhålla byggnader. Och att indragningssatgårderna därför är motiverad. Med befolkningen, som i årtal varit sig vid att skolbyggnaderna funnits och att ha skola i byn, måste känna det svårt, att skiljas från sina skolor. I all synnerhet också skolorna tjänat som möteslokal och sådana alltid varit ett svårt problem för landsbygdens folk... Men mot utvecklingen kämpar man förgäves. Skolfrågorna framstå jämt befolkningstillflykten som ett

Skytte

Laholms skytteförening

uppmärksamma sina medlemmar att flitigt deltaga i Knäredsfältskjutningen i morgon. Samling vid kvarnen kl. 0815, resa med bil.

av tidens stora problem för landsbygdens folk...

Vid Köpings skola har man som bekant under denna vecka gjort experiment med vacuumtorkad föda i syfte att pröva dess ändamålsenlighet för skolmåltiderna. Vi talde i går med skolstyrelseledamöten Oscar Jönsson i Öarp om saken och han för sin del hade uppfattningen, att vacuummåltiderna hade framtiden för sig. Han hade dels provat på sådana måltider i skolan, som sig bör, eftersom han är ledamot av skolstyrelsen, och dels i hemmet. — Och jag tror, sade han, att denna matlagningsskonst kan bli någonting att räkna med inte blott för skolorna utan även för hemmen. Dyligt kosthåll fördrar ju inga större förberedelser eller lokaler — och så går det ju gränslöst fort att få maten färdig!

Enligt skolstyrelsen Sven Liljestrand i Köpinge, som med stort intresse följt experimenten i sin skola, har Folkhälsostitutet uttalat sig i positiv riktning ifråga om vacuummåltidernas lämplighet för våra skolbarn. Experimenten i Köpinge komna för övrigt att fortsätta vid Halmstads skolor. Hr Liljestrand omtalar vidare, att skolbarnen i sina uppsatser — de ha företagats som uppsatser — ämnat just de nya skolfrukosterna — endast förklarar sig ha varit nöjda med kosthåll. Och så ha de förstås bett, att man skulle fortsätta med dessa måltider. Sådan är alltså de smås mening om saken. Och deras inställning bör ju betyda en hel del i detta sammanhang.

Om vacuummåltiderna i fortsättningen hålla vad experimenten i Köpinge givit vid handen, skulle man kanske kunna räkna med att en stor del av de centraliseringsargument, som anförts i samband med skolmåltidernas införande, bortfaller. Och så måste man räkna med, att många bekymmer för anställande av kökspersonal elimineras. Och det är också en synnerligen viktig sak att kalhylera med i skolmåltidssammanhanget.

Vi få väl se vad framtiden bär i sitt sköte. Köpingsexperimenten har gällligen sitt stora värde, när det gäller att lämna ett bidrag till skolmåltidsfrågan, som inte minst för landsbygdens skolväsen kommer att uppstålla många problem.

Ess.

FRIA ORD

Efterskörd från Rossared.

Fru Gurli Wennström i Mellby har skaldat om semesterveckan för husmodrar i Rossared. Hennes opus följer här nedan:

Det hänt att några damer har gett sig ut på vitt samtliga var glada, och annan gift... och alla slogo knorr upp på svansen.

God mat, vi fått att äta, och mat i rättan tid och sockrat, pepprat, saltat, så lagom varje "bid" och kaffe, vetebullar och småröd, allt så gott vi hållit har till godo och ingenting försmått.

Om vi ej vore nöjd, det vore inte rätt det vore säkert bättre att gräta ut en skvätt för här har varit trevligt på alla sätt och vis, det detta arrangerat, dem ge vi första pris.

Att Halland är så vackert, vi aldrig kunnat tro men att så vi tycker, det kan ju också bero på att vi här fått växa från barn till mö till mor, av Sveriges landskap alla, det vackrast är, jag tror.

Vi alla dagar gynnats av allra bästa "vår" nog hälsosamt det varit, ty ingen har "vatt" tyvärr. Inga våra minir vi sett en enda gång nej allt har varit glädje och munterhet och sång.

Vi lärt oss grisar stycka och kalvar likaså, vackra handarbeten vi har fått titta på och så fru Gerda Svensson, som vi fått lyssna till hon mycket har på hjärtat, som hon oss lära vill.

Fru Jahn den vill vi kalla blott för vår goda fäst, ty ingen kvinna finnes som såsom hon kan le ett leende så vackert, när hon i dörren står, matos då vi känner och då vi äta får.

Vår kära fröken Lindström, vi henne tacka vill för all den glädje, trevnad, som hon för oss ställt till, inte kan jag tänka för henne nöje är att följa gamla tanter, när det på utflykt bär.

Herr Jahn han har oss visat bad' häst och kalv och kö, men grisar såg vi inga, ej ens en gammal so.

Herr Jahn han säkert hamnat upp på sin rätta plats och därför han regerar på Rossareds palats.

Stackars de små töser, som uti köket gått, att de har haft det knogigt, det har vi nog förstätt, ty jag som är så gammal, jag vet vad jäkt det är, vi hoppas kvällen kommer och då en vän så kär.

Inte ska vi glömma den lille söte Björn, nog bör han väl vara med upp ett hörn, Vi önska han må växa o. bli stark och stor till glädje för sin fader och likaså för mor.

Nu denna dagen randats och veckan nått sitt slut och hem vi nu ska resa, och kläda oss i klut. Allt har varit nöjsamt från morgon och till kväll, den som ej är belåten, den får helt enkelt småll.

För mat och dryck och nöje vi gärna tacka vill, men därtill ord ej finnes, de räcker inte till. Må lycka alltid följa Björn och dess fem.

och därför fyra gånger vi hurra vill med kläm. Gurli Wennström.

FAGEREDS SANATORIUMS JULUPPROP.

Det lider ärt mot julen, den kärkomna högtiden, som sprider glädje kring hem och hård. De, som genom sjukdom äro avstängda från hem och arbetsförtjänster, se dock med ett visst vemod fram mot denna midvinterns stora fest.

Patienterna vid Fagereds sanatorium vädja till den lyckligare lottade

Sovjetavtalet...

(Forts. fr. sid. 81)

lin och Bagge, har avgivet ett särskilt yttrande av följande lydelse: Under andra halvåret 1945 och särskilt under innevarande år har det svenska försörjningsläget undergått en allvarig åtstramning. Knappheten på arbetskraft och många varuslag har blivit akut. Faran för en inflationsartad utveckling synes mera hotande än tidigare. Enligt vår mening hade det därför varit naturligt, om regeringen hade beaktat dessa försämrade förutsättningar.

Regeringen synes emellertid utan hänsyn till det skärpta knapphetsläget och den växande inflationsrisken samt de begränsade möjligheterna att erhålla varor från Sverjetunionen ha lagt en kredit på 1,000 milj. kr till grund för förhandlarna. Som man kunnat förutse visade sig de svenska företagens leveransmöjligheter av förävarande varuslag uppgå endast till ett långt mindre belopp. På så sätt blev utgångsläget för överlägningarna mellan regeringen och den svenska exportindustrin så till vida ogynnsamt, att vissa företag skulle formas att höja de i utskilt ställda leveranskvantiteterna utöver vad som i och för sig framstod som affärsmässigt motiverat.

Stöts de justeringar, som företagets har kreditavtalet sålunda blivit med hänsyn till aktuella möjligheter "överbemensionerat". Det föreligger uppenbarligen fara för att de utlovade kreditleveranserna icke skall kunna fullgöras utan att en beskäring av byggvarverksamheten genomföres. De sannolika återverkningarna på det svenska försörjningsläget framkallar allvarliga farhågor. Enligt vår mening börde alltså ett något mera begränsat avtal, innefattande mindre krav på svensk export utan motsvarande import, ha av regeringen eftersträfvats. Att nu förkastat avtalet synes oss emellertid icke bära ifrågakomna, då detta skulle kunna, som utskottet skriver, "spärra vägen för avsevärd tid framåt", för ett upptagande av de ekonomiska förbindelserna mellan Sovjetryssland och Sverige i önskvärd omfattning. Vi vill emellertid understryka, att en väsentlig förutsättning för att avtalet skall kunna fullgöras, utan alltför stora svårigheter för vårt lands näringsliv och vår folkförsörjning är att den svenska produktionen får fortgå och utvecklas utan störande ingripanden.

allmänheten om bidrag i form av penningar eller varor som kunna tjäna sin gävor vid julkalppostutdelningen 1946.

Av den minsta bidrag hjälper oss till ett gott resultat och mottagas med största tacksamhet. Adressen är: Julkommittén, Fagereds Sanatorium, Lia, Postgö 900386.

Av de influerna medlen utdelas 15—25 kr. till varje inläggande patient. Resten tillfaller patienternas understödsförening. Redovisning kommer att lämnas i ortstidningarna.

JULKOMMITTÉN 1946. Anders Bengtsson, Olof Bengtsson, Ordf. Kassör.

Till Svenska Europahjälpens

insamling av kläder, skor och leksaker uppmannas alla i Laholm med omnejd att bidraga. Nöden är fortfarande i det krigshärjade Europa. Särskilt barnen äro i största behov av allt nyttigt. Mönstrar garderobarna! Köp en liten leksak, som kan hjälpa ett litet barn ut ur dess tvungna sysselsättning! Lämna gåvorna i Lottalokalen i Laholm (Österullsgatan) den 13, 14 eller 15 innevarande november, då mottagning där äger rum mellan kl. 3—5 em. Även kontanta bidrag emottagas med tacksamhet. Dessa kunna lämpligen lämnas till kamrer Willstrand, Sparbanken.

Rädda Barnens Laholmsavdelning.

ej tjäna på andra men tjäna varandra

konsum / kooperativa

LAKEROLS EXPORTMARKNADER:

3. Sydamerika

Lena och Lindra

Lättläs

förkylnings-stämningen

Lakerol

Välkomna över hela världen

Dar — liksom här hemma och överallt i världen — har man dock ett förtärligt medel att lätta upp stämningen i förkylningstider. Därför tar också vi en Lakerol — erkänt uppgivande och valgörande förhålls och röst.

F. AHLGREN'S TEKN. FABRIK AB • LAKEROL-BOLAGET • GÄVLE • Kungl. Hovleverantör

Ränneslöv - kommun i god utveckling

TÄNK PÅ KOSTNADSTEGRINGEN!

Brandförsäkra

till betryggande belopp.

Alla försäkringsformer ordnas snabbt.
Införda premieoffert.

Folke Larssons Försäkringsbyrå

Tel. 64 RÄNNESLÖV Tel. 64.

Auktoriserat ombud för Försäkrings A/B Fylgia, Walkyrian
och Allm Pensionsbolaget.

Vid köp av cykel

vänd Eder med förtroende till oss!

Vi garanterar för kvalitet! Alla ledande märken i lager.
Motorhuvor, motorhandskar, gummihandskar, arbetsvantar
prima kvalitéer till låga priser.

Bröderna Hanssons Cykelaffär

Tel. 89 RÄNNESLÖV Tel. 89.

BESÖK

Sigurd Johanssons Kött- & Charkuteriaffär

Försäljning av:

H A E S S UTMÄRKTA VAROR.

Tel. 98 RÄNNESLÖV Tel. 98.

Axel Nilssons Sadelmakeri

Tel. 66 RÄNNESLÖV Tel. 66.

REKOMMENDERAS.

Lager av alla slags seldon. Nya fåtöljer, ottomaner och duseha-
teller utföras på beställning.

Byggmästare Sigfrid Carlsson

Tel. 57 RÄNNESLÖV Tel. 57.

Utför nybyggnadsarbeten samt reparationer.

Byggmästare Joel Johansson

Tel. 60 RÄNNESLÖV Tel. 60.

Utför alla slags byggnadsarbeten.
Begär kostnadsförslag.

NYINKOMMET LAGER AV

TAPETER

i vackra mönster.

JOHN ZONNANDER

Tel. 31 RÄNNESLÖV Tel. 31.

Edenberga.

DELTAFOR D. 3 och B. D.
STIDSVIGS foderbenmjöl och mineralblandning.
ZONENS vitaminintran i lager hos

CARL BENGTSOON.

Välsorterad lanthandel. Tel. 92 Edenberga.
ALLTID GOTT KAFFE!

Bröderna Erikssons Traktorrörelse.

Tel. 74 och 75 RÄNNESLÖV Tel. 74 och 75

REKOMMENDERAS.

3 nya Volvo-traktorer samt 2 Massey Harris.
Plöjning och harvning, tröskning, vedsågning m. m.

Erik Nilssons Lastbilsakeri.

Tel. 27 EDENBERGA Tel. 27

REKOMMENDERAS.

Skolhus och sköterskebostad - byggnadsprojekt för 300,000 kr. störst i mannaminne i socknen.

KOMMUNALORDFÖRANDE WILHELM JOHANSON BERÄTTAR
OM GANGNA TIDER OCH FRAMTIDA PROBLEM.

En kommun i södra Hal-
land, som för närvarande har
mycket i görningen, är Rännes-
löv. Man har bl. a. ett stort skol-
husbygge och ett antal därmed
sammankopplade problem på
programmet. Enbart skolhus-
byggnaderna belöpa sig på kr.
245,000, vadan man kan förstå,
att det inte är några småsaker i
byggnadsväg, som äro planera-
de.

När Laholms Tidnings medar-
tare häromdagen hade sina vägar
förbi Ränneslöv, blev det på sam-
ma gång en visit hos Ränneslövs
kommuns allt i allo, sparbanks-
kamrer Wilhelm Johanson och
han lämnade en del intressanta in-
formationer beträffande kommu-
nala frågor och spörsmål, som just
nu äro aktuella för Ränneslövs
kommuns vidkommande.

— Våra största frågor äro helt
naturligt de beslutade skolhusbyg-
gena och sköterskebostaden. Den
sistnämnda byggnadsfrågan är
klar på ett sätt. Vi ha nämligen
fått byggnadstillstånd, säger hr
Johanson.

— Skolhusbyggnaderna äro en
stor sak. Enbart byggnadskostna-
derna gå löst på 245,000 kr., av
vilket belopp vi beräkna erhålla kr.
114,000 i statsanslag. Sköterskebo-
staden drar en kostnad av 60,000 kr.

Kamrer Johanson kommu-
nalt verksam sedan 1914.

Sparbankskamrer Johanson har
en lång och allmänt uppskattad
kommunal gärning bakom sig.
Han blev vice ordförande i kom-
munistämman och -nämnd år 1916
och efter förtvårande ordförande-
dens i kommunalfullmäktige, kom-
munalordförande Albin Jönsson i
Västorp bortig år 1944, var
det en given sak, att han skulle ef-
terträda honom på kommunens
främsta förtroendepost. I det kom-
munala arbetet har hr Johanson
för övrigt varit verksam ända se-
dan år 1914 och han är således en
i socknens angelägenheter mycket
insatt man. Han är därför också
rätt mannen att ge en snabbex-
ponat genom socknens kommunala liv
nära på så långt man kan blicka
tillbaka i senare tid, ungefär en
halv mansålder.

— Vi ha inte haft några så sto-
ra kommunala frågor, som vi nu
ha att syssla med, sedan vi byggt
gymnastik- och badhusinrättning-
en i Ålstorp. Och den drog en kost-
nad av omkring 50,000 kr., ett be-
tydande belopp på sin tid. Det är
tillkomsten av det sjunde skolåret,
som haft skolbyggena som en given
följd. Det gäller ju att ha lärosal-
lar tillräckligt.

— Socknens "ansikte" har under
årens lopp förändrat sig mycket. I
kommunalt avseende ha vi inte
haft så många byggnadsföretag.
De senaste var skolan i Vallberga
och lärorens bostad där samt kom-
munebostad och undervisningslokal
för högre avdelningen i Ränneslöv.
Men dessa byggnader blevo färdiga
i god tid före sista kristiden. Och
sedan ha vi inte haft några större
utgifter för skolväsendet eller nå-
gonting annat utan endast haft att
taga befattning med det löpande.

Nya skolan skall ligga på
donationstomt.

— Den nya skolan skall förest-
ten ligga på en donationstomt, vars
historia är rätt intressant. För 70
år sedan var det en äldre kvinnlig
församlingsmedlem, som skrev en
donation till kommunen. Hon äg-
de en fastighet och skänkte det
område, dels där skolan ligger och
dels ett område till att användas
för skolväsendets behov. Men tes-
tamentet var skrivet något dunkelt.
Kommunen skulle nämligen betala
en krona om året som ersättning
för mulbete. Detta villkor glömdes

Kommunalförande.
WILH. JOHANSON.

emellertid bort och då ingen er-
sättning erlades förföll donationen
och tillfäll i stället Ränneslövs by.
Med tid och stund började vi göra
undersökningar om äganderätten
och för ett 10—15-tal år sedan kom
en överenskomst till stånd, var-
igenom Ränneslövs by till skolvä-
sendet sålde det område, där skol-
lan ligger, liksom ock ett annat
jordområde. Och härigenom blev
det möjligt, att erhålla lagfart på
området. De nya lärorebstäderna
bli belägna i folkskollärare Johns-
sons nuvarande trädgård och de
nya skolbyggena en bit längre bort.

4,000 skattekröner 1916,
nu 22,000.

— Skattekrönerna i kommunen
utgjorde ungefär 4,000, när jag
kom med i fullmäktige år 1916.
Men nu ha vi nått upp till över
22,000. Kommunen står sig följakt-
ligen rätt krytt i ekonomiskt av-
seende. Vi ha också ansett oss böra
gå inför, att betala sjuksköterske-
bostaden på 2 år i stället för att gå
lånsvägen. Härigenom blev det en
skattehöjning men en krona, men
det var nog lyckligast att beträda
den vägen. Vi ha föresten tidigare
reserverat en femtiööring för skol-
byggnadsändamål och härigenom
ha vi kunnat avsätta 60,000 kr. till
skolbyggnaderna. Vi vill inte krång-
la med långvariga lån. För Vallber-
ga skola upptog vi på sin tid ett
40-årigt amorteringslån. På det ha
vi ännu 14 år kvar att amortera.

— Byggnadsverksamheten har
varit livlig i socknen, sedan den tid,
då jag började mitt kommunala
arbete. I Vallberga fanns för 50
år sedan endast ett par hus och nu
har här växt upp ett välordnat och
livligt villasamhälle. Och likadant
är det med Ränneslövs by. Här
fanns förr bara 3—4 hus och nu ha
vi även här ett villasamhälle av
betydande mått.

I detta sammanhang berättar hr
Johanson föresten också litet om
storskitet och om hur många tunn-
land som avsetts till Rännes-
lövs by och bildade kalmarker.
Först genom tillkomsten av lagen
om bysamfälligheter blev det möj-
ligt att sälja byggnadstomter och
sedan dess har också byggnads-
verksamheten pågått för fullt och
det nuvarande frivilliga samhäl-
let snabbt vuxit fram. Och utveck-
lingen fortgår.

Självklart att Ränneslöv—
Ysby bilda egen kommun.

Samtalet kommer också in på
framtiden och den nya kommun-
indelningen. I detta avseende anser
hr Johanson det som en självklar
sak, att Ysby och Ränneslöv kom-
ma att bilda en gemensam enhet.

— Vi ha i den förberedande dis-
kussionen tilltyrkt, att Ränneslöv
och Ysby ska gå samman. Det är
lämpligt ur alla avseenden. Vi ha
ungefär samma skulder och tillgå-
gar, ungefär samma skatteunder-
(Forts. å sid. 6)

EINAR NILSSONS

ELEKTR. INSTALLATIONSFIRMA

Tel. 70

RÄNNESLÖV

Tel. 70.

Utför Kraft- och Belysningsinstallationer samt andra till bran-
schen hörande arbeten.
Försäljning av Elmotorer, Elspisar, Hydroforanläggningar,
Armatur, Glödlampor, Säkerhetsproppar m. m.
Omlindningar av Elmotorer ombesörjes med kort leverans-
tid.

Vid köp av lågtryckspanna välj »PUMSEP»

ett av marknadens förmästa fabrikat.

VELOX bränslesparande Spisar och Vattenvärmare.

Begär prospekt eller Ring tel. 62 Ränneslöv.

TURE BRANDT.

Vid behov av personbil

RING KURT JÖNSSONS BILSTATION

Tel. 80 Ränneslöv.

HULDA ANDERSSONS

CAFÉ & CONDITORI

Tel. 20 Ränneslöv Rekommenderas

Beställningar av Tårter, Kransar samt Snäbröd emottagas.

NIFÄREDA

TRANSPORTBEHOV

utförda, snabbt och omsorgsfullt till av priskontrollnämnd-
den fastställda taxor.

Specialbyggd flyttingskaross, transportkapacitet 7 ton.

Folke Larssons Lastbilsakeri

Tel. 64 Ränneslöv Tel. 64

EMIL CARLSSONS

SPECERI- & DIVERSEAFFÄR

REKOMMENDERAS

Tel. 74 Edenberga Tel. 74 Edenberga.

Nyheter i Gardiner

inkomna

Bröd. Carlssons Eftr.

Hj. Berg.

Tel. 49 RÄNNESLÖV Tel. 49.

Zoégas goda kaffe

finnes hos

GUNNAR ERIKSSON

Sandvad. Tel. 49 Edenberga.

Gynna L. T:s annonsörer.

Edenberga brandkär, som nu överlämnats till kommunen.

Ulla och Bellman — under Bellman-spelen i Stockholm.

BELLMANS MUSA

ÄNNU 150 ÅR EFTER sin död är Carl Michael Bellman Sveriges populäraste skald. På länder har motsvarighet till detta, att en klassiker blir läst, inte bara av litteraturhistoriker och ett fåtal specialintresserade, utan av stora delar av folket.

Läst och sjungen. Att hans dikter kan sjungas, är naturligtvis en av orsakerna till hans popularitet. Men inte den enda. Han har, på ett enastående sätt i vår litteratur, skildrat den svenska folkkaraktären, lärt oss att se på oss själva. Kanske han också har skapat folkkaraktäristiska drag, eller åtminstone gjort oss medvetna om dem.

Desutom representerar han en tid, som tjuvar oss mer än någon annan: rokokon, den tid, då de karolinska stövlarna lärde sig dansa menutt och svordomarna byttes mot franska glosor.

I Bellmans typgalleri, bland Epistlarnas välkända figurer, tycks oss Ulla Winblad bättre än någon annan representera rokokos väsen. Hon är graecen och behaget i Bellmans dikt. Allt hon företar sig, skildrar skalden förälskat och förtjust; han kapitulerar totalt inför hennes handlingar och bara beundrar: Hurra! si Ulla dansar.

Man har varit nyfiken på verkligheten bakom Bellmans skuggglimma. Någon med namnet Ulla Winblad har man inte funnit. Forskningen har följt en annan ledtråd, som personföreteckningen till Fredmans epistlar gett. En av figurerna, Norström, presenteras sålunda: "Sjötullsbesökare, förmåld med Ulla..." Och hans hustru, Maria Christina född Kiellström, har mycket i sitt liv, som berättigar påståendet att hon är förebilden till Ulla Winblad.

Ur kyrkoböcker, mantalsföreteckningar och rättegångsprotokoll växer hennes liv fram — den trista verkligheten bakom diktens skimmer.

Teckning efter J. F. Martins gravur.

Maria Christina Kiellström, i vardagslag kallad Maja Stina, föddes 1744, dotter till häntlangaren vid Kongl. Artilleriregementet Jöns Kiellström och hans hustru Maria Olofsdotter.

Samma år som Maja Stina föddes, blev fadern avskedad på grund av fallandesot, och när hon var fem år dog modern. Det var en tofvig och glädjefattig barndom Maja Stina hade att

efter hustruns död hade Jöns Kiellström gift om sig med pigan Catharina Elisabeth Winblad), förekommer endast detta år i officiella handlingar. Man antar att hon använde styvmoderns namn i det dagliga livet, kanske för att skydda sitt eget.

Det var under denna period, som Bellman kände henne. En gammal skepparänka Rönning berättar på 1850-talet att Bellman och mamsell Winblad ofta besökte hennes fars krog i Djurgårdsstaden. Bellman brukade bjuda på ankstek och filbunke, med rödvin till anksteken. Han

blev, ett rykte som hon aldrig lyckades bli fri från.

Rättegångsprotokollen berättar: Den 3 januari sammanträdde Norström hos svärstefarhustrun Björkstrand med stadsbetjänten Lars Jäderholm. Männen drack mycket och fanns snart en välkommen orsak till gräl: vilken tjänst som var förnämas. I upphetsningen anklagade Jäderholm Maja Stina för att vara Ulla Winblad och påstod att "såväl hon som hennes man voro kända såväl i Stockholm som anmarsstädes". Då fattade Maja Stina humör, slog på Jäderholm,

var alltid på gott humör, skratade och sjöng. Ankan Rönning beskriver Ulla Winblad som ovanligt vacker. "Hon var av medelstor växt och yppig i formerna; hon hade bruna ögon och ett svart, rikt, mycket buckligt hår. Meredels bar hon schäferhatt."

"Ulla, Fästman på dig ser, Kom min Norström lilla, Sätt dig bredvid mej, sitt ner..."

Litografi av Elis Chiewitz 1826.

minnas, när hon i fjortons-åldern lämnade hemmet för att ta plats som piga.

Nittontårig återfinner vi henne som arbetska på ett silkes-spinneri. Ett bevis på att hennes rykte hittills varit oantastligt är att hon den 6 januari 1765 fick begå nattvarden. Men vid samma tid — antagligen i samma månad — träffade hon en svensk adelsman i ryck tjänst: överste Wilhelm Schildt. Han lämnade henne efter en kortvarig förbindelse. Den 20 oktober 1765 föddes hon en dotter, som dog åtta dagar senare.

Detta inleder den period då hon blir Ulla Winblad, gatflickan och krognyfven. Hon hade inte längre någon fast anställning, och i mantalslistan för 1770 står antecknat om Maja Stina och den tjugoåriga "Jungfru Ulrica Ek", som hon delar rum med i Rymanstas gårdens vid Håtorget, att "Bägge anses av Wården för misstänkt lefnad". Ett märkligt faktum är att hon i samma mantalsförteckning kallar sig "Jungfru Maja Stina Winblad". Tillnamnet, som hon tagit av sin styvmor (ett år

drog honom i håret och örfälade och sparkade honom.

Jäderholm, som tidigare hade sagt att han "kunde fånga Norström mitt i" fick nu ta emot ett grundligt kok stryk av den förörrådade mannen. Målet slutade med att alla parter fick plikta.

Medan målet pågick inlämnade stadsfiskalen en "pasquille" som han funnit uppspikad på spöskåpet. I den "kungjordes" att "Ulla Norström och Winblad" erbjöd sina tjänster till stadens "herrar och cavallärer". Annars hade Maja Stina ett ganska gott rykte i Norrköping. En gång var hon inkallad till kämmarsrätten, därför att mannen misshandlat henne och hotat henne till livet. Vittne hade då bara gott att berätta om henne, och själv svarade hon klart och redigt på rättsens frågor.

När hon 1781, som änka efter ett barnlöst äktenskap, flyttade till Stockholm, intygade pastorn i Norrköping att hon "är till levernet mig föga kunnig, men hoppas dock nu det bästa". Den gode pastorn hade alltså hört skvallret, även om han själv inte hade något att anmärka.

I mars 1786 gifte hon om sig med den elva år yngre vaktmästaren Eric Johan Lundstahl. Ekonomiskt fick hon det nu ganska gott, de bodde i ett eget

hus på Söder. Men mannen var en ynkrigg, som sprang omkring hos grannarna och klagade över att vara gift med "den samma Ulla Winblad, som är såväl i allmänhet som genom tryckta kväden för liderlighet beryktad".

En gatflicka, som dog som en gräsluk kirring — det var Bellmans musa. Själva dog han förfallen och alkoholiserad.

Glasen slocknade hastigt kring rokokons maskerad. Maskerna föll, sminket tvättades

Av Bengt Söderbergh

Ideligen var hon i tråtor med grannarna, oftast om de mest obetydliga ting, som gång på gång drogs inför rätta.

Den 20 januari 1798 avled hon av obstruktion, 54 år gammal. Hon ligger begravd på Maria kyrkogård.

bort och tomheten och fattigdomen fanns bakom.

Men vad betyder detta. Vi har sångerna. "Ulla! min Ulla!", "Vila vid denna källa", "Fjäriln vingad", "Liksom en herdinna". Vad betyder de trötta ansiktena bakom sminket. Hurra! si Ulla dansar.

Copyright Text & Bilder.

ALBATROSSEN

UNDER flera dagar hade Dio, albatrossen, följt "Brassdale".

IBland svadene den framför den lilla ångaren, ibland efter, men hela tiden så nära att besättningen kunde följa jättefågeln alla rörelser. Så snart solen på morgnarna bröt sig genom molnen närmade Dio sig fartyget och det dröjde inte länge förrän kokken kom ut på däck, gick fram till relingen och tömde en gryta matrester i havet.

Det var just den ceremonin Dio avaktade — med några kraftiga vingslag var albatrossen framme vid fartyget, dök ned till vattenbrynet och fick sin första frukost. Kokken vinkade glatt då albatrossen lyfte och gjorde några lovar kring fartyget för att sedan återta sin plats i dess kölvatten.

En sådan morgon var det som Dio råkade ut för olyckan att törna mot en av "Brassdales" master. Kokken hade som vanligt serverat Dio frukosten, fågeln hade lyft, men i stället för att som vanligt i några lovar segla ut från fartyget, steg ned snett upp mot ångaren och törnade mot en av masterna. Stöten var så kraftig att albatrossen singlar ned på dicket, där den blev liggande.

En av besättningsmännen rusade fram och grep tag i fågeln.

— Vad gör du med albatrossen? hördes en skarp röst borta från styrbotten.

Matrossen vände sig om.

— Jag ämnade ta händ om den,

styrman, svarade han. Det är inte ofta man kommer över den här jättefågeln så lätt. Jag skall stoppa upp den, och det blir väl en elegant prydning för skansen.

— Det blir inte alla tal om något sådant, svarade styrmannen. Vet du inte att man aldrig ska skada en albatross, vet du inte att det betyder olycka?

Matrossen skrämdes.

— Gammalt skrock, svarade han bara. Ingenting att fästa sig vid.

— Inte alls något gammalt skrock, svarade styrmannen. Han gick fram

Muttrande något ohöbart gick matrossen motsträvt ned i styrmannens hytt. Om en stund kom han tillbaka med bandage och pinnar.

— Nu, Dio, sade styrmannen, ska vi lägga om ett riktigt förstklassigt bandage, och sedan klarar du dig nog. Var inte rädd att den här unge mannen ska skada dig på minsta sätt. Det han sagt förtur brodet på rent oförstånd. Det ångrar han nog redan, det är jag övertygad om.

Med något fumliga rörelser spjalade styrmannen det skadade benet och lade bandaget om. Så gick han fram till relingen och släppte fågeln. Efter några trevande vingslag höjde Dio sig lika elegant och säkert som förtur, och om några minuter hade den hunnit så långt bort från "Brassdale" att den blott avtecknade sig som en svart punkt mot de drivande skynarna. Om en stund vände Dio och kom tillbaka.

— Det verkar precis som en provflygning, sade styrmannen belåtet. Dio klarar sig nog. Och nu följer hon oss så troget som aldrig förr.

Anda tills "Brassdale" närmade sig land följdes ångaren troget av Dio, men då man längt bort i fjärran skiktade de första svaga landkonturerna, vände fågeln och styrde åter färdens ut över oceanen.

Det dröjde hela tre månader innan Dio åter fick syn på "Brass-

(Forts.)

Novell av Wilkie Tukes

och granskade albatrossen, tog fågeln varsamt ur matrossens händer och synade den noga. Det droppade blod från vänstra benet, som skadats vid törnen mot masten.

— Ser du inte att fågeln skadats? frågade styrmannen och gav matrossen en allvarig blick. I stället för att hjälpa Dio vill du ta livet av henne. Det blir inte alla tal om något sådant, säger jag än en gång. Killa ned i min hytt och hämta lite bandage. Skik till några pinnar så att vi kan spjälka benet. Så får vi se hur Dio klarar sig.

STEGE — vår danska vänskapstad

Att den danska staden Stege på Mön blev Laholms "vänort" har mottagits med stor entusiasm i vår stad. Men fråga är om inte Stege överglänsar oss i entusiasm. Där skall Föreningen Norden i dagarna diskutera saken med stadsfullmäktige. Steges båda tidningar ha också innehållit en del artiklar om Laholm, som också tydligt ge vid handen det stora intresse, man där i staden har för sin svenska vänskapstidning.

Laholms Tidning har i dag nöjet presentera Mön och Stege för den svenska väntörns befolkning. Chefredaktören för Möns Dagblad, Povl Philipson, tjänstgör som välvillig ciceron. Det är nämligen han som är upphovsman till vår artikel. Av hans presentation förstår man, att Mön är ett underbart land och att Laholm i vissa avseenden ligger långt bak.

Vi begagna tillfället utfala vår välkomsthälsning till Steges representanter, som väl så småningom komma hit för att göra vår stads och vår bys bekantskap. Det är med mycket stor glädje vi inleda detta samarbete, som redan mellan vår tidning och Stegetidningarna visat påtagligt goda resultat.

Och så överlämna vi ordet till vår danske kollega!

Stegen är en gammal handels- och sjöfartstad och om än den med hänsyn till läge eller skönhet som stad betraktad, ej kan måta sig med vår nyförvärv. Vänskapstidning Laholm (säkerligen en sanning med mycket stor modifikation, var annu.) så har dock Mön åtskilliga skönhetsvärden, som det är värt att stifta närmare bekantskap med.

Till Mön kommer man från Sjöland över den för blott några år sedan färdigbyggda Möns bro, som fått namn efter Danmarks drottning, Alexandrine. Ensamt detta ståtliga byggnadsverk, som är utfört av den berömda danske brobyggaren professor Englund från varje främmande att falla i beundran. I skinande silverbron ligger den och blänker i solen. Bron har en mycket kraftig stegning och på mitten befinner vi oss 33 meter över havets yta. Här uppe har vi den underbaraste utsikt över Mön. Till vänster skymtar vi Stege över vilken den stora kyrkan reser sig som ett värdecken och till höger syns Möns högsta berg, Borrens Berg, vilket dock alls inte kan måta sig med de svenska fjällmen men varifrån man icke desto mindre har en underbar utsikt ut över Ulfshund (samt mellan Sjöland och Mön) samt in över Sjösjöland. Framför våra fötter ligger det lilla stationsområdet Kallehave. Detta har sedan bron byggdes mist en del av sin livliga prägel. Innan bron kom till gick all trafik till och från Mön genom detta lilla samhälle. Man färdades då till och från Mön på en liten färja och denna tur tog blott några få minuter.

Mön en välbärgad bygd.

Mön har ingen järnväg. All trafik försiggår med bil och i susede farl rullar vi på Mönbron ned på den vackra och fruktbara ön. Det första intryck, som fastnar i ett främmande sinne, är de väl-värdade gårdarna och husen. Mönborna har i stort sett alltid haft det lugnt ekonomiskt sett. Detta visar

sig också i det faktum, att alla egendomar äro väl målade, och de små trädgårdarna välhållna, strålade i barmarens alla färger. Vågen svänger i kurvor och hela det omgivande landskapet ser ljus och välgilt ut. Och detta svarar mot Mönsbornas sinne. De se helst mot den ljusa sidan av livet. Kampen för det dagliga brödet är icke särskilt hård, man är mest böjd för att se mot de behagliga sidorna i tillvaron.

Öberört av kriget.

Under hela kriget blev Mön en så gott som öberörd plats. Vi hade blott helt få tyska soldater härne och blott en gång visade "tyskarna på allvar fänder." Vid detta tillfälle företog de en större razzia och arresterade en rad Mönsborn, som fördes till Köpenhamn och insattes i Vestre Fængsel. Eljest levde vi som sagt stilla och fredligt under de sex mörkaste åren i Danmarks historia.

Sockerfabrik och tormjölksfabrik Möns stora industrier.

Efter en 9 km lång biltur genom det småleende landskapet nårman vi oss Stege. Vi kommer först in i förorten Lendemark. Visserligen är den en självständig kommun, men icke desto mindre vanligtvis räknas den för att vara en förstad till Stege. Strax till höger i stadens utkant ligger vi märke till en stor fabrik. Det är Möns Tormjölksfabrik, vilken producerar kondenserad mjölk, som skickas över hela världen. Ett dotterföretag är för övrigt placerat i Sverige och direktören, Anatole Spiro, använder hälften av sin tid till att se till företaget i Sverige och hälften på Mön. Till höger ligger också Möns sockerfabrik, ett imponerande företag, som i sig själv är värd en hel artikel. Stege Sockerfabrik bearbetar sockerbeter från Mön, Bögö, Nyord samt en del av Sjösjöland. Dessutom tillverkar fabriken sockersaft, som genom en lång ledning pumpas till Stege

från Mern säftstation, som ligger några kilometer norr om Kallehave. Sockerfabriken arbetar just i dessa dagar för högttryck med sockerproduktionen. Dygnet runt kan man i Stege höra väsen från den stora fabriken. För miljörer kronor socker fabriceras här på blott 7 à 8 veckor och arbetet är en välkommen extrainkomst för många av stadens och omgivningens invånare. Om kvällen, när fabrikskomplexet ligger badande i ljus och den vita rök ligger som ett flor över omgivningen, är det nästan som en liten stad för sig, där liv och rörelse härskar. Fabriken har ett mycket stort värde för Stege och hela ön. Den skapar stor trafik i hamnen — tillförsel av betor och utförsel av socker — och giver arbete och förtjänst åt många människor. Under sockerkampanjen ca 700 personer.

"Havneslottet" hamnens utpost.

100 meter längre fram när vi sta den, och kör in i över den s. k. Stobrebo, som förbinder staden med Lendemark. Framför oss har vi hamnområdet. Till vänster den inre hamnen med skeppsvarv, tullkammare och röddklub och ytterst till höger i hamnen syns den s. k. Sckerbron, den bro över vilken går en sockersäffledning, varigenom sockersaften pumpas upp till Stege Sockerfabrik från en säftstation, som ligger i Holme på Östmon. Till vänster ligger ytterhamnen och ytterst på udden "Havneslottet", som numera användes som stadshus. I gamla dagar försvärges även passagerartrafiken. Här lade båtlinjerna från Köpenhamn och Kallehave till och "Havneslottet" var då vänsal, biljettförsäljning, godsupplag och mycket annat. Vi kan för övrigt omtala, att under kriget beslagtogs tyskarna Havneslottet, där de bodde och där de hade en verkningfull kontroll

Hamnen i Stege. Bron till vänster förbinder staden med förorten Lendemark. I bakgrunden den mäktiga kyrkan.

över trafiken i hamnen. Att vi likväl turade dem gång efter annan är en annan sak. Kapitulationsdagen blev en av tyskarna så trött på det hela, att han begick självmord i en av Havneslottets lokaler genom att osäkra en handgranat och hålla den i handen tills både han och granaten sprang i tusen stycken.

Ytterst till vänster i hamnen ligger den nya hamnen för lustyachtar, som Stege hoppas få mycket nöje av med hälsyn till besök av främmande båtar.

Stegen är stad med anor från medeltiden.

När vi lämnat hamnområdet befinner vi oss i själva staden. Det är en mycket gammal stad, som nämnes i hävderna redan i det tolfte århundradet. Stadens utkant spårloft försvunna borgen — Stege borg — av vilken det dock ännu finns några små rester i Hages Gaard, som ligger på Havnepladsen. Borgen omtalas ofta under medeltiden, således 1247, då Erik Plovpenning höll sin halvbroder hertig Knud av Bleskinge fång i här. Denne blev dock strax efter befriad av Lübeckarna. Bland de kungliga hövitsmännen på slottet under medeltiden nämnes bl. a. Anders Bille, känd för sitt tappra försvar av Stege, då Lübeckarna efter att ha landat på ön år 1510, först ödelade handelsstaden Borre och sedan angrep Stege och själva borgen. Han tillfogade dem natten till den 1 juni ett så eftertryckligt nederlag, att de måste utrymma ön.

Sina handelsrättigheter fick staden av Erik Klipping, troligen år 1268. Den var under den senare

medeltiden otvivelaktigt en ganska stor stad, utrustad som den var med en god hamn och skyddad av den starka borgen samt sina under 1500-talet anlagda befästningar av vallar och gravar. Förutom Mölleporten, som var stadens östliga utfallsport och som är en av stadens stora turistattraktioner, hade staden två andra portar i val-len. Men till Steges historia skall jag hellre, om det så önskas, återkomma en annan gång.

En bred och ståtlig huvudgata.

Stegen stad har blott ca 2,400 in-

krityppa, som har de mest egen-domliga och storslagna konturer. Lodrätt ned skymtar man stranden och människor, som går där nere ser icke större ut än myror. Möns klint har ett omfång på flera kilometer och det är en upplevelse att vandra denna tur. Oupphörigt skiftar landskapet, ibland stötar man djupt ned i en dal, ibland kryper man mödosamt upp för de brantaste sluttningar. Endast på ett ställe kan man gå ned till stranden och här måste man taga över 500 trappsteg innan man är helt nere. Att komma upp igen vallar till och med en tränad sportsman besvär.

Mön - en fruktbar och vacker ö med den underbara krittlinen.

ETT REPORTAGE I ORD OCH BILD AV CHEFREDAK-TÖREN POVL PHILIPSON, MÖNS DAGBLAD.

vänare, men räknar man förstaden till, kommer man upp i ca 4,000. Staden ser egentligen större ut än den verkligen är. Till detta bidrar inte minst den ovanligt breda huvudgatan, som går igenom staden i hela dess längd och mynnar ut vid Mölleporten, i den östliga ut-kanten. Längs huvudgata, ligg, sta-dens allra flesta offentliga byggnader, varav flertalet äro fullt modernt inredda. Stege har två torg, vid det ena ligger rådhuset, på det andra trafikbils- och busstationen. För övrigt har Stege 21 gator och på de alla sista åren har i norra delen uppstått stort villakvarter.

Ulfshale — Danmarks Riviera.

Också Mön har en berömd badort. Den heter Ulfshale och ligger på öns nordspets 7 km från Stege. Hit kommer varje år massor av turister. Ulfshale är "Danmarks Riviera". Här finns en flera kilometer lång strand och längs med stranden finns en tät sommarbebyggelse och dessutom flera som-marhotell. Ulfshale skog är ett sär-skilt kapitel. All världens geologer och förmånen vallfärdar hit för att studera den sällsamma vegetationen och det värdefulla underlaget. Detta består av "Ral" och på den yttersta udden ligger ett stenbrott — Dansk Flintexport. Detta förvarldar Möns "Ral" — rustlsten — till ett fint stoff, som användes i porlinsindustrin. Den danske Flintkonge, fabrikör Christiansson, har tjänat sig förmögen på Möns rustlsten och exporterar till jordens alla länder. Ulfshale skog är för övrigt fridlyst, vilket betyder, att Flintkongen inte får lov att gräva upp hela Ulfshale, men för fridlysningsen tog han likväl ett stort stycke.

Rödkilde högskola för sjuksköterskor.

3 km från Stege ligger den vackra Rödkilde Högskola, som nu an-

Justitia-fest vart tionde år.

Möns kyrkor äro berömda för sina vackra kalkmålningar. Steges kyrka är en ansenlig gotisk murstensbyggnad med ett 60 meter högt och 15 meter brett torn. I kyrkan hänger en modell av linjeskeppet "Justitia" från 1718, just det skepp på vilket vice amiral Juel föll i slaget vid Rugen 1715 Vart tionde år tages skeppet ned för att bli renoverat. När det så skall bringas upp igen sker detta under en särskild ceremoni, varvid stadens borgare bärande skeppet i procession åga genom staden. Nästa Justitia-fest skall äga rum 1948.

Mön har många ståtliga gods.

Mön är först och främst ett turistlandskap. Hela sommaren äro alla hotell fullbelagda och dessutom ström av bilande och cyklande turister över Mönsbron till Stege, Möns Klint och Ulfshale strand. Men även Möns läntra förminnen och gamla vackra herrgårdar ha sin turistpublik. På Östmon ligger sin turistpublik, som äges av kam-marherre Scavenius. Denne äger även hela Möns Klint. Mitt på Östmon ligger herrgården Nordfeldt på Västmon godset Marienborg, som äges och drives av den unga grevinnan Moltke. Man får inte glömma Liselund på Östmon, där baron Rozenkrantz residerar. Till Liselund hör en mycket vacker park i vilken det finns ett ljust lustslott, på sin tid byggt av kam-marherre Calmette, som en här-leksgåva till hans hustru, fru Lise. Alla inventarier, ja själva slottet, går i fransk stil och då parken är öppen för allmänheten underläter givetvis inte någon turist att avlägga ett besök på Liselunds gamla slott.

Det skulle kunna skrivas mycket mera om Stege och Mön, men låt mig sluta denna korrtfattade beskrivning av Möns högheter med att ännu en gång uttrycka hoppet om att "Vänskapfördraget" mellan Laholm och Stege bl. a. må leda till, att de två städernas invånare måtte komma i kontakt med varandra och därigenom få tillfälle att besöka varandras städer, som nu blivit knutna samman.

Vi hälsar laholarerna hjärtligt välkomna till Stege och Mön.

Povl Philipson.

Den vackra Mölleporten, ett minnesmärke från medeltiden, ligger i Steges östliga utkant.

En karakteristisk bild från den vackra Möns Klint.

Ungdom söker Ungdom

Den mjukt kringmygande mulatten, som var betäckt hos Corliss, väckte honom klockan halv nio en strålände april-morgon.

— Beklagat, sir, sade Ambrose. Det var era order i går kväll.

— Fel, sade Corliss och såg på klockan bredvid sig. Det var tidigt i morse, som jag gav dig mina order. Och jag sade klockan åtta och inte halv tio. Ambrose!

Ambrose försvarade sig inte. Han plockade ihop de kringströdda klädespersedlarna, tappade i badvatten och började ta fram kläder, en tweedkostym, en grön skjorta och rena silkesunderkläder.

Corliss log. Ambrose var ovaderlig. Han visste när hans husbonde gav en order i förhoppning att den trots allt inte skulle bli åtvädd. På det viset blev både samvete och önskinningar tillfredsställda.

När Corliss torkade sig efter den iskalla duschen märkte han att han ökat litet i vikt. Inte underligt. Den där sydamerikanska affärspuppörelsen hade tagit en hel månads underhandlingar. Efter kontorstid, då han i vanliga fall brukade spela tennis eller simma, hade han måst sitta och äta och dricka med sydamerikanerna. Men den där argentinaffären hade varit bra. Nu var han säkrad i finansiellt avseende.

Men det var andra saker som bekymrade honom. Tony. Han hade inte fått brev från Tony sedan i januari. I åratel hade de alltid kommit ett brev den första i varje månad. Stela, korta redokoreler, klarsynta och ungdomligt naiva på samma gång. Aldrig någon impulsiv, tillgiven, pojkaktig utjuktelse.

Men de hade varit mycket kärkomna för Corliss. Tre månader — kanske han borde telegrafra? Nej — inte än.

Han reste sig från frukostbordet, det där han suttit i tankar.

— Ambrose, det blir femton gäster till supé i kväll. Ha allt i ordning! Det kommer damer. Vi ska ha massor av blommor — alla sorters vårblommor. Tag all hjälp du behöver. Och beställ det som behövs. Du vet precis hur jag vill ha det.

— Ja, sir, svarade Ambrose, som mycket väl visste sina åligganden.

Under färdem till kontoret tänkte Corliss med avsmak på kvällen. Varför hade han givit sig in i stort umgänge? Det hade varit bättre om han dragit sig undan, när Daphne skildes från honom. Kvinnor lade ut fallor för honom — kvinnor av hans egen ålder — och yngre kvinnor drog sig inte heller för hans ålder utan sågo endast hans tilldragande sidor.

På kontoret bländade han ivrigt ikenom sin post, men där fanns intet brev med italiensk frimärke. Han ringde nedslagen på sin sekreterare. Alice Hale kom in och såg väntande på honom med sina märkvärdigt gröna ögon under svängda ögonbryn.

Corliss dikterade order till sina representanter i Sydney

och Hongkong och Stockholm, medan han lade märke till hennes spåda grace, hennes välsittande, korrekta klänning och glansen av hennes rödbruna hår. Hon var spänstig och vacker som en blommande tulpan i en trädgård.

Han försäkrade sig själv att han inte var förluskad i henne. Men han beundrade henne mer än någon annan kvinna han kände. Hon verkade uppriskande och stimulerande på honom. Hon var tillbakadragen, tänkte Corliss, hon ägde ungdomens skygga men litet arroganta slutenhet.

— Det är allt för tillfället, miss Hale. Vi kommer inte att få så arbetsam nu, sedan vår vänner sydamerikanerna rest hem. Det har varit svårt för er att orka med allt den här tiden?

— Äh, inte alltför svårt. Vänta ett tag, sade han, då hon gjorde tecken att gå. Har ni sett Vita fjädrar?

— Oh, nej då! Men jag har hört att den är förtjuvande. Fast det är omöjligt att få några biljetter.

— Jag har en hel massa platser till i kväll. Jag ger en liten okonventionell teaterbjudning med supé i mitt hem efteråt. En del av damerna känner ni redan — ni har träffat dem som mina klienter. Vill ni komma med?

Hon lyste upp först, men så svarade hon:

— Jag tror inte det går för sig, Mr Corliss. Men jag är mycket tacksam.

— Varför inte?

— Kalla det fördöm, om ni vill. Jag vill inte blanda ihop affärer och privat umgänge.

— Principiellt håller jag med er. Annars skulle jag inte ha

väntat så länge att fråga er. Men hur skall jag annars kunna lära känna er bättre? Tillade han med ett leende.

Hon kunde inte förtfara att neka komma. Han fick hennes adress och lovade hämta henne i tid för teatern.

Corliss var förtjust. Han hade tvekat att föreläsa henne en kväll på tu man hand, vilket hon troligen skulle sagt nej till. Alice Hale var en mycket respektabel ung dam.

Jag skall gifta mig med den där flickan, om jag kan, tänkte han. Varför inte börja på nytt med en ung, oförärvad flicka och se livet genom hennes ögon? Visserligen var han mer än dubbelt så gammal som hon, men det var intet överstygligt hinder. Han skulle inte vara någon färgaktare och inte heller hålla henne kvar längre än hon själv ville.

När han kom hem på kvällen fann han allt i ordning. En kall supé stod festligt framdrucken. Det var blommor överallt. Stora vedträn lågo fridiga i den öppna spisen att bara tända på. Avskämda lampor brunno milt i skymningen.

Han måste visa Ambrose sin tacksamhet. Han var enastående. Och detta var första gången som Alice skulle komma. Nu såg Ambrose i det blankande köket och spelade kort med ett par likaledes mörkhyade gentleman, medan de väntade på att det skulle bli dags att ta emot gästerna.

Utan att stora dem drog sig Corliss tyst tillbaka till biblioteket. Eftermiddagsposten låg på skrivbordet. Men där fanns inte heller något brev från Tony.

Anthony var hans son. Han

hade inte varit närvarande vid sin sons födelse. I sin upprörda flykt hade Daphne inte låtit honom veta att han kunde hoppas på ett barn. Under åren hade förbindelserna varit få. Daphnes stora, enskilda förmågenhet, hennes ständiga, aldrig upphörande resor världen runt — men aldrig tillbaka till Amerika — gjorde det helt enkelt omöjligt för en upptagen man att besöka dem ofta. De få på förhand uppförda visiterade höjden hade inte varit utan en viss besvikelse.

Corliss erinrade sig bittert den resa han gjort till Schweiz för att hälsa på Tony, som gick i skola där. Daphne hade då befunnit sig i England. Det hade inte blivit något varmare band mellan far och son. Och Tonya besök i Amerika hade haft liknande resultat. Den skygga, känsliga pojken hade dragit sig inom ett skal av motstånd. Men nu var Tony en vuxen man — och han hade slutat skriva till sin far.

Det ringde på dörren. Ambrose öppnade och talade med någon. Ett par hastiga steg hördes... och så kom Anthony Corliss in i rummet.

Först kände Corliss inte igen honom. Han hade inte sett sin son på fyra år. Denne högreste, klaröde unge man tänkte han, var någon, som han aldrig sett förut. Så kände han igen honom och var på benen med förvåningsvärd hastighet. Han omfamnade pojken och ropade högt av glädje. Tony! Tony hade kommit hem!

Och Tony dunkade honom i ryggen och skakade hans hand tills den hotade att krossas, medan han ropade högt och glatt: — Pappa! Så roligt! Store tid, vad jag är glad att se dig!

Corliss kunde bara stamma: — Tony! Kors! Är det verkligen du, din stora slyngell! Jag kan knappt tro det! Och jag, som just tänkte på dig!

När de slutligen sjönko ned i var sin stol suto de bara och grinade förtjust åt varandra. Corliss var så stolt över denne kraftige unge man, som var hans son, att han kunde spricka.

Med en belåten suck förklarade sig Tony slutligen.

— Du förstår, jag har velat göra det här ganska länge. Jag har inte trivts med detta kosmopolitiska levnadsätt — fast det har naturligtvis utvecklat mig en hel del. Utan att någon vetat om det har jag studerat internationell ekonomi i tre år. Jag kan inte så mycket — bara nog för att förstå hur litet jag begriper — men jag hoppades — om jag förberede mig litet, att du inte skulle ha något emot att låta mig börja i firman....

Ha något emot! Corliss kände hur surusen störde sig, så att han inte kunde svara genast. Men det var något i hans ögon, som gav den unge mod att fortsätta:

— Ingen sinekur, pappa! Inte den bortskämda sonen, som hoppas in för att skörda frukterna av sin fars arbete. Jag vill börja från början. Det krävs gott liv jag har fört tillsammans med mamma borde hjälpa mig i arbetet i din firma, har jag för mig.

— Något likande har varit mitt hopp och mål under långtids tiden, sade Corliss best. Du kunde aldrig rale en mer lämplig tidpunkt, min gosse. Jag har just avslutat en betydande affärsuppgörelse — men det skall jag berätta om senare.

— Din mor? frågade han. Hur är det med henne? Vad tycker hon?

— Hon vet ingenting. Hon tror jag besöker en skolkamrat i Skottland. Hon är ute på en kryssning just nu tillsammans med en familj från Florens. Jag måste göra så här både för henne och min egen skull. Jag ska skriva till

hennes senare. Då slipper vi ha några tråkiga scener att minnas. Mamma är så känslig, som du vet. Jag ville tillbaka dit, där jag hade henne, och få göra min insats — och det här var enda sättet. Jag hoppas du inte tycker att jag handlat orätt mot mamma? Han såg med påse, bedjande blickar på Corliss.

— Mamma reser jämt, förstår du — hon kan komma och hälsa på mig när som helst. — Ursäkta, sir. Det börjar bli sent, sir, sade Ambrose vid dörren.

— För tusan! Corliss flög upp och såg på klockan. Tony, jag är så ledsen, men jag har en liten bjudning i kväll. Jag bryr mig egentligen inte om umgänget, men det var så många på året måste jag återgå till alla inbjudningar. För övrigt är det ett extra tillfälle i kväll.

Tony såg litet gladare ut.

— Får jag slippa vara med. — Nej, absolut inte! Skynda dig nu bara. Frack och vil halsduk! Jag skall inte tvinga dig fler gånger — barn den här första.

Från det ögonblick Tony höjde sig över Alice Hale, hand, så de hämtade henne till teatern, upprullades för den äldre mannens ögon första kapitlet ut ett ungdomligt drama.

— Min son — miss Hale! Han överraskade mig i kväll genom att komma hem helt oväntat från utlandet. Det gör kvällen så mycket festligare!

Alice — en ny häpnadsväckande Alice i jadedärlig siden, som gav ökat djup åt hennes gröna ögon och framhävde hennes röda hår — såg från den ene till den andre och sade förvånad:

— Jag hade ingen aning om att ni hade en son! Så lika ni är! Så förtjusande för er båda att han kommit hem!

Ja, det var underbart. Från första blicken, första beröringen av deras händer, flammade en eld mellan dessa båda unga varelser. Inom en sekund hade de lyfts till ett annat plan, varifrån de endast såg och så behagade stiga ned och iaktta hövlighetsens fordringar.

Innan de kommit fram till teatern visste Corliss att till och med hans takt varit bortkastad. Han var endast det oviktiga medlet till en oundviklig bjölke. Frustrer och nedslagen satt han i sitt hörn och såg alltsammans klart och tydligt. Men han var inte avogt stämd. Det var inte mer än rätt att ungdom drogs till ungdom.

Bjudningen blev mycket lyckad. Efter teateruppsen hos Corliss var det ingen, som hade lust att gå hem. Man satt kring brasan i timmar. Corliss ryckte upp sig och spelade den artige värd.

Han var stolt över Tony. Pojken verkade distingerad — det var Daphnes förtjänst. Anthony gjorde intrevk på folk. Corliss stod på avstånd och iakttog sig själv som ung i sin sons rest. Så dräktigt av honom att tro att han kunde återvinna de förlorade åren! Det kunde ingen. Det fanns ingen ersättning för den grylne tiden.

Plötsligt såg Corliss som i en vision hur det kunde ha blivit, om han gift sig med Alice, och Tony kommit hem förtent. De tragiska möjligheterna kommo honom att rycka tillbaka, som inför en avgrund.

— Hugh, sade en äldre dam, som var bland de sista gästerna, varför har du aldrig låtit oss träffa din son? Jag har fyra döttrar — lika som här, Mycket vackra barn, för all del. Jag skulle önskat att någon av dem kunde bli gift med din

son. Men — nej! Han så alldeles betagen av en grönögd siren och endast tolererar den yttre världen. Jag kändrar honom inte — den där miss Hale är förkrossad! Någon sade, att hon var anställd på ditt kontor? Det är förunderligt, vad den här generationen kan allt!

När Corliss följt den prat-samma damen till hennes bil, stannade han vid återkomsten i salongsdörren. Han kände sig trött och uppakad.

Tony och Alice stode framför brasan och märkte endast varandra. De voro skapade för varandra, dessa två, och de visste det själva.

— Ni två räddade kvällen från den medelålders stämning som sade Corliss. Jag är mycket nöjd med er båda.

— Jag har aldrig haft så trevligt i hela mitt liv, anförde hon Alice. Hon strålade som om klockan inte varit tre på morgonen och hon haft en lång arbetsdag framför sig.

— Det är lördag i morgon. Sov till tolv, miss Hale, sade Corliss. Tag er ledigt hela dagen. Jag var inte till kontoret själv heller.

— Ja, sov ni till tolv, inföll Tony. Men på laget tolv rinner jag.

Novell av Ann West

tern, upprullades för den äldre mannens ögon första kapitlet ut ett ungdomligt drama.

— Min son — miss Hale! Han överraskade mig i kväll genom att komma hem helt oväntat från utlandet. Det gör kvällen så mycket festligare!

Alice — en ny häpnadsväckande Alice i jadedärlig siden, som gav ökat djup åt hennes gröna ögon och framhävde hennes röda hår — såg från den ene till den andre och sade förvånad:

— Jag hade ingen aning om att ni hade en son! Så lika ni är! Så förtjusande för er båda att han kommit hem!

Ja, det var underbart. Från första blicken, första beröringen av deras händer, flammade en eld mellan dessa båda unga varelser. Inom en sekund hade de lyfts till ett annat plan, varifrån de endast såg och så behagade stiga ned och iaktta hövlighetsens fordringar.

Innan de kommit fram till teatern visste Corliss att till och med hans takt varit bortkastad. Han var endast det oviktiga medlet till en oundviklig bjölke. Frustrer och nedslagen satt han i sitt hörn och såg alltsammans klart och tydligt. Men han var inte avogt stämd. Det var inte mer än rätt att ungdom drogs till ungdom.

Bjudningen blev mycket lyckad. Efter teateruppsen hos Corliss var det ingen, som hade lust att gå hem. Man satt kring brasan i timmar. Corliss ryckte upp sig och spelade den artige värd.

Han var stolt över Tony. Pojken verkade distingerad — det var Daphnes förtjänst. Anthony gjorde intrevk på folk. Corliss stod på avstånd och iakttog sig själv som ung i sin sons rest. Så dräktigt av honom att tro att han kunde återvinna de förlorade åren! Det kunde ingen. Det fanns ingen ersättning för den grylne tiden.

Plötsligt såg Corliss som i en vision hur det kunde ha blivit, om han gift sig med Alice, och Tony kommit hem förtent. De tragiska möjligheterna kommo honom att rycka tillbaka, som inför en avgrund.

— Hugh, sade en äldre dam, som var bland de sista gästerna, varför har du aldrig låtit oss träffa din son? Jag har fyra döttrar — lika som här, Mycket vackra barn, för all del. Jag skulle önskat att någon av dem kunde bli gift med din

— Vill ni låta Tony köra er hem, miss Hale, sade Corliss. Jag har ett telegram, som jag glömt att skicka av.

När de gått öppnade han ett fönster och såg ut i natten. Den svala nattluften svepte kring hans kindar. Plötsligt gick han fram till skrivbordet och öppnade en låda, som för det mesta var låst. Han hittade ett foto, som Daphne hade tagit före sitt giftermål. Hur hade de gjort, som förvandlat sitt äktenskap till ett totalt misslyckande? Deras medbrytande gråt tycktes otroliga, så här långt efteråt. De hade så olika naturer, de hade inte haft någon fördragsamhet — endast sin kärlek.

Daphne var en bevärd liten kvinna. Livlig, impulsiv, glitrande elad eller djupt sorgsen. Hon hade varit så förtjusande och han hade varit vansinnigt kär i henne.

När han hade tänkt på rosen fick han tag på ett amatörkort. Det föreställde Daphne och Tony utanför ett orientallikt tempel. Tony hade skickat det några månader tidigare. Daphne var helt vitkladd och hennes ansikte framträdde tydligt i det skarpa solljuset. Hon tycktes ha kvar sitt gamla, utmanande, skämska sätt efter alla dessa år.

Så föga hon förändrats! Samma förtrollning. Samma stora, mörka ögon med den djupa melankolin, vilken när som helst kunde upsluka hennes om intet förstörde henne.

Corliss händer ekade. Sådan kärlek, som deras, tänkte han, var oödlig, så samma vad andra människor ansåg. Daphne måste också känna så. Hon hade inte gift sig igen, trots den beundran hon uppväckt hos alla genom sin oförgängliga charm.

Ytterdörren slog igen och Tonys steg hördes i hallen, när Corliss läste lådan och gick emot honom.

Det var karaktäristiskt för Tony att inte utbräda sig över sin nya upplevelse.

— Trevligt, bjudning, sade han bara leende på ett sympatiskt och förstående sätt och sjönk sedan ned i en fåtölj för att röka en pipa.

Corliss sade plötsligt: — Du har väl reda på mammas planer för sommaren, antar jag?

— Ja. Tony såg upp med spänd blick. Hon kommer tillbaka till Italien nästa vecka. Sedan är hon i Paris i juni.

— Jag måste träffa henne, sade Corliss. Jag reser över med nästa båt.

RADIO

Lös Eder radioricens!

SÖNDAG

Riksprogrammet:
8.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
8.10 Lärn Engelsk! Engelsk lektion av
lektor Uno Sundelius (Motals).
8.30 Nyheter och väderlek.
8.45 Tömtar och troll: En riddare red
fram... Birgitta Valberg läser en saga
av Astrid Lindgrén.
9.00 Jordbrukstidning.
9.10 Mitt levebröd som amburkare.
Ett besök hos Jöns Andersson i Bon-
dergård. Inledning av en spelmusik-
Thure Nilsson, Jönköping.
9.40 "Alltid Amber" — eller något
annat? Centralbibliotekarie Gösta Ot-
ling talar om bibliotekens bokvård
(Uppsala).
10.00 Grammofonkonserter.
1. Jacques Ibert: Divertissement. Bos-
ton symfoniorkester. Dir.: Arthur Fiedler.
2. Claude Debussy: Rapsodi för klavinet
och orkester. Solist: Benny Goodman. New
Yorks tillhörande orkester. Dir.: John Bar-
birolli.
3. Johannes Brahms: Symfoni nr 3. F.
dur op. 90. Londona filharmoniska or-
kester. Dir.: Felix Weingartner.
11.00 Guds tjänst från S:t Peters kyrka
(Motalskyrkan). Predikan av pastor
Herbert Lindhäger. Psalmer ur Meto-
distkyrkans psalmbok: 355; 229; 225;
4; 291; 427; 528. (Ev. på 354; 28; 21; 214;
4; 302; 355; 600; 7). Kören sjunger:
Pris vare Gud (Ludvig van Beetho-
ven). Saliga äro som höra Guds ord
(C. F. Pridgett) och Herre, till vem
skulle vi gå? (S. Schulz).
12.40 Nyheter och väderlek.
12.55 Tidssignal.
13.00 Operamiddag från gamla och
nya världen. (Grammofon).
13.40 Träggare kan ingen vara... Bland
svenskättlingar och andra små ame-
rikanare på Kallman Home For Children,
Brooklyn, New York.
14.10 Kalarorkester spelar under led-
ning av William Lind.
14.40 Cantor cantorum, en essay om Jo-
hann Sebastian Bach av Torsten Fogel-
qvist. Uppläsning av Giovanni Linde-
berg (Sundsvall).
15.10 Sång av Bronnema damkör. Dir.:
Moses Pergament.
15.30 Grammofonmusik.
1. Ur "Semiramis" (G. Rossini). a) Uver-
ture. New Yorks filharmoniska orkester.
b) Bel ragio lusinghier. ari. Solist: Gene
Hampton. Dir.: Wilfrid
Pellet.
2. Sonata e-moll och G-dur (D. Scar-
latti). Solist: Robert Casadesu, piano.
3. Una furtiva lagrima, romans ur "Kär-
leksdyrken" (G. Donizetti). Solist: Benia-
mino Gigli.
4. La caccia (C. Giubroni). Emil Tel-
liam, violon. Gerald Moore, piano.
5. Musikiska sänger, potpourri. Sevillian
Serenaes.
6. One love (D. Ross). David Ross, så-
ng. 7. Anna (Wood-Gallo). Andrew Sisters,
sång. 8. Valse. Schostakovich.
9. Familien Krokodil (M. Gergard).
10. Kattstapeln (S. Brits och Nils-
Henrik Nyström). Nadja Hjärne-Oberg,
sång. 11. Huset ensemble.
12. Jaz i tre riktigheter, med andra, ja,
schottis (Stiguel-Bie). Ove Flodin, sång.
Sjunde agens orkester.
13. The med major, march (Alfred).
Irländska gardets musikkår. Dir.: G. H.
Wilcock.
14.30 Fransk lektion av Clara Westman
Ostrogorsky.
15.00 Väderleksrapport.
15.10 Sthlthistoriska strövtåg. II. Musik
under barocken. Radiorapport av Sten
Broman.
16.00 Afrosång från Osers kyrka. Pre-
dikan av biskop Manfred Björkstam.
17.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
17.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
17.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
17.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
17.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
17.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
18.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
18.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
18.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
18.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
18.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
18.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
19.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
19.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
19.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
19.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
19.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
19.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
20.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
20.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
20.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
20.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
20.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
20.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
21.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
21.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
21.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
21.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
21.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
21.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
22.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
22.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
22.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
22.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
22.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
22.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
23.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).
23.10 Söndagsmorgon. (Grammofon).
23.20 Söndagsmorgon. (Grammofon).
23.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
23.40 Söndagsmorgon. (Grammofon).
23.50 Söndagsmorgon. (Grammofon).
24.00 Söndagsmorgon. (Grammofon).

LÖRDAG

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.
11. Det sjunger i rynden en vis (Ja-
cobson-Ryland). Sönd. Battle, sång.
Curt Akerlunds ensemble.
12. Kronbrödet. Legatissimo march (C.
Latan). Militärorkester. Dir.: Carl Weit-
schach.
13.00 Nyheter och väderlek, dagens öka.
13.20 Om svensk humor kärevar fil. Dr.
Gardar Sahlgren. (Översättning till Dan-
mark, Finland och Norge).
13.30 En gammal dans. (Grammofon).
20.20 Flicka med melodi. Lätt under-
hållning av Fritz-Gustaf under med-
verkan av Anna-Greta Kristgröm,
Gösta Jonsson och Åke Jonsson. Vid
flyglin: Herbert Wahlberg.
20.45 Sergei Rachmaninovs Konsert nr
2 e-moll för piano och orkester. 18.
Linnaeus Hamnkören, Helsingfors, och
Stockholms radioorkester. Dirigent:
Sten Frykberg.
21.30 På återvännen jord. Blad ur en
holländsk resedagbok (Köpenhamn).
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20-23.00 Modern dansmusik av Thore
Ehrhings orkester.

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.
11. Det sjunger i rynden en vis (Ja-
cobson-Ryland). Sönd. Battle, sång.
Curt Akerlunds ensemble.
12. Kronbrödet. Legatissimo march (C.
Latan). Militärorkester. Dir.: Carl Weit-
schach.
13.00 Nyheter och väderlek, dagens öka.
13.20 Om svensk humor kärevar fil. Dr.
Gardar Sahlgren. (Översättning till Dan-
mark, Finland och Norge).
13.30 En gammal dans. (Grammofon).
20.20 Flicka med melodi. Lätt under-
hållning av Fritz-Gustaf under med-
verkan av Anna-Greta Kristgröm,
Gösta Jonsson och Åke Jonsson. Vid
flyglin: Herbert Wahlberg.
20.45 Sergei Rachmaninovs Konsert nr
2 e-moll för piano och orkester. 18.
Linnaeus Hamnkören, Helsingfors, och
Stockholms radioorkester. Dirigent:
Sten Frykberg.
21.30 På återvännen jord. Blad ur en
holländsk resedagbok (Köpenhamn).
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20-23.00 Modern dansmusik av Thore
Ehrhings orkester.

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.
11. Det sjunger i rynden en vis (Ja-
cobson-Ryland). Sönd. Battle, sång.
Curt Akerlunds ensemble.
12. Kronbrödet. Legatissimo march (C.
Latan). Militärorkester. Dir.: Carl Weit-
schach.
13.00 Nyheter och väderlek, dagens öka.
13.20 Om svensk humor kärevar fil. Dr.
Gardar Sahlgren. (Översättning till Dan-
mark, Finland och Norge).
13.30 En gammal dans. (Grammofon).
20.20 Flicka med melodi. Lätt under-
hållning av Fritz-Gustaf under med-
verkan av Anna-Greta Kristgröm,
Gösta Jonsson och Åke Jonsson. Vid
flyglin: Herbert Wahlberg.
20.45 Sergei Rachmaninovs Konsert nr
2 e-moll för piano och orkester. 18.
Linnaeus Hamnkören, Helsingfors, och
Stockholms radioorkester. Dirigent:
Sten Frykberg.
21.30 På återvännen jord. Blad ur en
holländsk resedagbok (Köpenhamn).
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20-23.00 Modern dansmusik av Thore
Ehrhings orkester.

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.
11. Det sjunger i rynden en vis (Ja-
cobson-Ryland). Sönd. Battle, sång.
Curt Akerlunds ensemble.
12. Kronbrödet. Legatissimo march (C.
Latan). Militärorkester. Dir.: Carl Weit-
schach.
13.00 Nyheter och väderlek, dagens öka.
13.20 Om svensk humor kärevar fil. Dr.
Gardar Sahlgren. (Översättning till Dan-
mark, Finland och Norge).
13.30 En gammal dans. (Grammofon).
20.20 Flicka med melodi. Lätt under-
hållning av Fritz-Gustaf under med-
verkan av Anna-Greta Kristgröm,
Gösta Jonsson och Åke Jonsson. Vid
flyglin: Herbert Wahlberg.
20.45 Sergei Rachmaninovs Konsert nr
2 e-moll för piano och orkester. 18.
Linnaeus Hamnkören, Helsingfors, och
Stockholms radioorkester. Dirigent:
Sten Frykberg.
21.30 På återvännen jord. Blad ur en
holländsk resedagbok (Köpenhamn).
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20-23.00 Modern dansmusik av Thore
Ehrhings orkester.

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.
11. Det sjunger i rynden en vis (Ja-
cobson-Ryland). Sönd. Battle, sång.
Curt Akerlunds ensemble.
12. Kronbrödet. Legatissimo march (C.
Latan). Militärorkester. Dir.: Carl Weit-
schach.
13.00 Nyheter och väderlek, dagens öka.
13.20 Om svensk humor kärevar fil. Dr.
Gardar Sahlgren. (Översättning till Dan-
mark, Finland och Norge).
13.30 En gammal dans. (Grammofon).
20.20 Flicka med melodi. Lätt under-
hållning av Fritz-Gustaf under med-
verkan av Anna-Greta Kristgröm,
Gösta Jonsson och Åke Jonsson. Vid
flyglin: Herbert Wahlberg.
20.45 Sergei Rachmaninovs Konsert nr
2 e-moll för piano och orkester. 18.
Linnaeus Hamnkören, Helsingfors, och
Stockholms radioorkester. Dirigent:
Sten Frykberg.
21.30 På återvännen jord. Blad ur en
holländsk resedagbok (Köpenhamn).
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20-23.00 Modern dansmusik av Thore
Ehrhings orkester.

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.
11. Det sjunger i rynden en vis (Ja-
cobson-Ryland). Sönd. Battle, sång.
Curt Akerlunds ensemble.
12. Kronbrödet. Legatissimo march (C.
Latan). Militärorkester. Dir.: Carl Weit-
schach.
13.00 Nyheter och väderlek, dagens öka.
13.20 Om svensk humor kärevar fil. Dr.
Gardar Sahlgren. (Översättning till Dan-
mark, Finland och Norge).
13.30 En gammal dans. (Grammofon).
20.20 Flicka med melodi. Lätt under-
hållning av Fritz-Gustaf under med-
verkan av Anna-Greta Kristgröm,
Gösta Jonsson och Åke Jonsson. Vid
flyglin: Herbert Wahlberg.
20.45 Sergei Rachmaninovs Konsert nr
2 e-moll för piano och orkester. 18.
Linnaeus Hamnkören, Helsingfors, och
Stockholms radioorkester. Dirigent:
Sten Frykberg.
21.30 På återvännen jord. Blad ur en
holländsk resedagbok (Köpenhamn).
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20-23.00 Modern dansmusik av Thore
Ehrhings orkester.

Riksprogrammet:
Morgongymnastik.
7.10 Ledare: Gösta Karäs.
7.25 Ledare: Maj Carlgren.
7.45 Morgonandakt (sekr. Emil West-
man).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.30 Frukostklubben. Underhåll-
ning vid morgonkaffet. Medverkande:
Slige Furst, Andrew Walters trio m. fl.
12.00 Klockspelet från Stadshuset.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Tidssignal.
13.10 Sång av Pyttekören. Dir.: Erik
Ekbladh (Kristianstad).
13.20 Tilt sjöns: Katastrofen. Ur "Sma-
ngden" av Josef Kjellgren. Uppläs-
ning av Axel Högel.
13.30 Kringkastningskonserter. Dirigent:
Gösta Karäs (Carlgren).
14.30 Mina minnen av Ellen Key. Anna
Levertin berättar.
15.10 Guido Vecchi spelar violoncel-
kompositioner (Göteborg). Vid flyglin:
Hilding Demmel.
15.45 Lägerdatt. Ett sommarninne från
Rindögskullarna på Björk. Dir.: Gustav
Häusschen.
16.00 Sam Jakobson spelar saxofon och
troggar Dahl spelar piano.
16.15 Estrella de Sorla, opera av Franz
Berwald. Akt II från Kungl. Teatern.
Dir.: Herbert Sandberg. (Bandupptag-
ning). Personer: Konungen av Casti-
len — Sven Erik Johansson; Salvate-
ra, castiliansk fältherre — Ebbe Cor-
nelius; Sambrano, en riddare, hans
hustru — Anne Ohlsson; Estrella, gre-
na av Sorla — Inga Sundström; Zul-
ma, en morisk furestuderot — Hen-
riette Guernant; Muzza, morisk prins
— Sven Nilsson; Diego, Estrellas tjä-
nare — Carl-Axel Hallgren.
17.00 Väderleksrapport.
17.15 Franska berättare. Ur "Drottning
Gisla" av Anatole France. Uppläsning
av Åke Claesson.
17.40 Nils-Viggo Bentzon, Köpenhamn,
spelar sin Partita op. 38 för piano.
18.00 Helgmsfirring.
18.10 Grammofonmusik.
1. Palmerna (J. B. Fauré). Thomas L.
Thomson, sång. Dir.: Gustav
Häusschen.
2. Preludium och allegro (Pugnani).
Richard Yndt, mandolin, violin.
3. Ungeraskapet nr 11 (F. Liszt).
Richard Yndt, mandolin, violin.
4. Mattis (R. Loeuval). Jussi
Björling, sång. Dir.: Nils Greivallius.
5. Vaser Madras, vals (C. M. Zieher).
William Lind, orkester.
6. Laugh at life (Straks-May). Anna
Ziegler och Webster Booth, sång. Dir.
Eric Robinson.
7. Ur "Wild roses" (J. Kern). New May-
fair orchestra. Dir.: Debroy Somers.
8. Pin marie (Milton-Russell-Adlam).
Four Sisters, sång. Buddy Cole, orkester.
9. That's a plenty (L. Pollack). Joe Biv-
ano, dragspelensemble.
10. Flicker i skånska de (Goth-Morris).
Henry Lindblom, sång. Einar Götts.